

**Belgisch Instituut voor postdiensten en
telecommunicatie**

13 februari 2002

**Advies aan de minister van Telecommunicatie
inzake de toegang tot het netwerk van Belgacom Mobile**

**goedgekeurd door de minister van Telecommunicatie
op 20 februari 2002**

blanco pagina

INHOUDSTAFEL

1 ONDERWERP	4
2 RECHTSGRONDEN.....	4
3 BIJZONDERE SITUATIE VAN BELGACOM EN BELGACOM MOBILE	4
4 ADVIES AAN DE MINISTER EN MOTIVERING	5
5 CONCLUSIE	7

1 ONDERWERP

Dit advies heeft betrekking op de toegang tot het netwerk van Belgacom Mobile voor de alternatieve operatoren (OLO). Het betreft meer bepaald de realisatie van een rechtstreekse interconnectie, via een interne kabel, tussen Belgacom Mobile en een alternatieve operator die geïncorporeerd is in eenzelfde gebouw dat aan Belgacom toebehoort.

2 RECHTSGRONDEN

Artikel 109ter, § 3, eerste lid van de wet stelt : "Elke organisatie met een sterke positie [op de markt voor vaste openbare telefoonnetwerken of openbare mobiele telefoonnetwerken of huurlijndiensten] of spraaktelefoondiensten, is verplicht op niet-discriminerende wijze te antwoorden op alle redelijke verzoeken om interconnectie en aansluiting, met name de toegang tot de andere punten dan de aansluitpunten die aan de meerderheid van de eindgebruikers worden aangeboden".

Artikel 109ter, § 4, 7de lid bepaalt dat interconnectietarieven op de kosten gebaseerd moeten zijn. Die verplichting wordt opgelegd aan de leveranciers van openbare diensten voor mobiele telefonie die organisaties zijn met een sterke positie op de markt voor interconnectie.

Artikel 75, § 3 van de wet belast het BIPT met een algemene opdracht inzake toezicht en controle op de bepalingen van Titel III en van de wet van 21 maart 1991, dus op de voormelde artikelen.

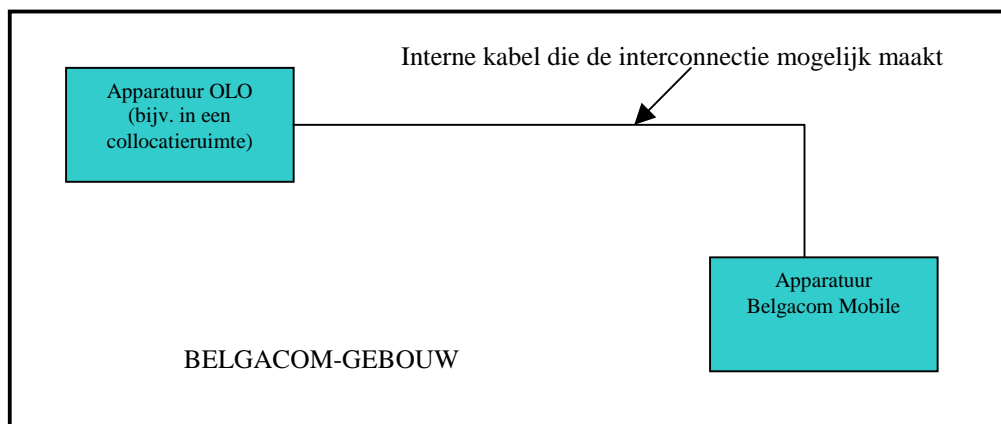
3 BIJZONDERE SITUATIE VAN BELGACOM EN BELGACOM MOBILE

Belgacom Mobile is aangemeld als organisatie met een sterke positie op de markt voor openbare mobiele telecommunicatienetwerken, alsook op de nationale interconnectiemarkt (zie hiervoor het advies van het BIPT van 2 februari 2001). Daaruit vloeit voor Belgacom Mobile de verplichting voort om op niet-discriminerende wijze te voldoen aan de redelijke verzoeken tot interconnectie op haar netwerk, tegen voorwaarden die op de kosten gebaseerd zijn.

In het geval van Belgacom Mobile dient er mee rekening te worden gehouden dat de operator zich in een bijzondere situatie bevindt, aangezien hij, vanaf het begin en dus voor de openstelling van de markt voor de concurrentie in 1998, onderdak heeft gevonden in de gebouwen van haar moedermaatschappij Belgacom NV. Belgacom is dus tegelijkertijd aandeelhouder van Belgacom Mobile en eigenaar van de lokalen die door Belgacom Mobile worden ingenomen.

Belgacom NV is zelf aangemeld als organisatie met een sterke positie op de markt voor openbare vaste telefoonnetwerken, voor spraaktelefoondiensten en huurlijnen. Daardoor hebben de alternatieve operatoren onder meer het recht om collocatie te verkrijgen van hun eigen apparatuur in de Belgacom-gebouwen.

Het Instituut beschouwt het als een redelijk verzoek dat een reeds geïncorporeerde alternatieve operator een rechtstreekse interconnectie kan opzetten tussen zijn apparatuur en die van Belgacom Mobile, die in datzelfde gebouw aanwezig is. Die interconnectie kan op de goedkoopste manier worden gerealiseerd door een kabel te leggen die de desbetreffende apparatuur verbindt. Het onderstaande schema geeft die situatie weer.

Vanwege de bijzondere situatie die hierboven beschreven werd, is Belgacom Mobile niet in staat om zelf die kabel te leggen, aangezien die kabel noodzakelijkerwijs de gedeelten van het gebouw dient te doorkruisen die door Belgacom ingenomen zijn. Daarom is het raadzaam dat Belgacom de kabels legt. Dat stemt perfect overeen met het advies van het BIPT inzake de backhaul-huurlijnen (advies van 2 oktober 2001).

Belgacom verlangt nochtans dat niet het tarief dat in dat advies bepaald is, wordt toegepast maar wel het tarief dat zij zelf heeft vastgelegd en vermeld in haar aangifte van de dienst "Intra Building Leased Lines" dat zij op 21 december 2001 naar het BIPT heeft gestuurd. Belgacom heeft haar standpunt voorgesteld in een brief van 15 januari 2002 alsook tijdens de vergaderingen die in de lokalen van het Instituut zijn gehouden op 25 en 28 januari 2002. Belgacom Mobile daarentegen is bereid die prijs die haar door Belgacom zal worden gevraagd door te berekenen, met toevoeging van haar eigen kosten. Belgacom Mobile heeft verschillende opeenvolgende voorstellen aan het BIPT voorgelegd. Het laatste dateert van 5 februari 2002.

4 ADVIES AAN DE MINISTER EN MOTIVERING

- Het BIPT stelt vast dat de dienst bestaande uit het leggen van een kabel voor het tot stand brengen van een interconnectie tussen een OLO en Belgacom Mobile gelijkwaardig is aan de dienst die gedefinieerd wordt onder de benaming "interne huurlijn" in het advies van het BIPT van 2 oktober 2001 betreffende de backhaul-huurlijnen. Het Instituut is dan ook van mening dat het tarief van de backhaul-huurlijnen de referentie moet zijn voor de tarifiering die van toepassing is op de kabel in kwestie.
- Het Instituut is van mening dat een alternatieve operator niet de negatieve gevolgen moet dragen van de bijzondere situatie van Belgacom Mobile tegenover Belgacom. Artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 april 1999 bepaalt : "De organisaties met een sterke positie op de betrokken markt mogen geen onredelijke of discriminerende tarieven, voorwaarden of beperkingen opleggen met betrekking tot de aan andere partijen aangeboden interconnectie". Als Belgacom Mobile zelf de kabel zou leggen, zou zij daarvoor vergoed worden naar gelang van de reële kosten. Aangezien de dienst identiek is, kan men die kosten schatten op die van de interne huurlijnen die zijn gedefinieerd in het advies van 2 oktober 2001. Het feit dat men een beroep moet doen op Belgacom om de kabel te leggen, mag geen vermijdbare of onredelijke kosten voor de alternatieve operator meebrengen. Welnu, de door Belgacom voorgestelde vergoedingen zijn

aanzienlijk hoger dan de tarieven van de interne huurlijnen die zijn gedefinieerd in het advies van 2 oktober 2001. Het BIPT is van oordeel dat afwijken van de backhaul-tarieven een kunstmatige en onredelijke verhoging van de periodieke kosten met zich zou brengen, wat in strijd is met de verplichtingen tot basering op de reële kosten die aan de operatoren met een sterke marktpositie zijn opgelegd.

- Belgacom mag het recht van de operatoren om zich onderling te connecteren niet belemmeren. Net zoals collocatie een onmisbaar accessoire kan blijken om bepaalde interconnectiediensten te genieten, is de kabel tussen de OLO en Belgacom Mobile onontbeerlijk opdat de OLO zijn recht kan uitoefenen. Door de rechtstreekse interconnectie minder interessant te maken, zou Belgacom bovendien zijn eigen transitdienst beschermen. Welnu, artikel 9.1 van richtlijn 97/33 ("interconnectierichtlijn") preciseert dat de nationale regelgevende instanties onder meer rekening dienen te houden met de noodzaak de totstandkoming van een door concurrentie gekenmerkte markt te bevorderen. De bescherming van zijn transitdienst ten nadele van een rechtstreekse interconnectie zou indruisen tegen de ontwikkeling van een concurrerende markt.
- Er dient ook rekening te worden gehouden met het advies van het BIPT van 14 november 2001 betreffende het BRIO-referentieaanbod 2002 van Belgacom. In dat advies (in het bijzonder in punt 1.2.d), heeft het BIPT beslist dat de operatoren die volgens de regels een collocatie in een Belgacom-gebouw hebben verkregen, niet mogen worden verhinderd om interconnectie tussen gecollocerde apparatuur te realiseren. Het Instituut schreef ook dat, als de operatoren zich in verschillende lokalen bevonden, de interne bekabeling door Belgacom moest worden uitgevoerd, volgens de voorwaarden die zijn vastgelegd voor de levering van "backhaul-huurlijnen". Die bepalingen blijven natuurlijk ook geldig wanneer één van de gecollocerde operatoren Belgacom Mobile blijkt te zijn.
- Noch Belgacom noch Belgacom Mobile hebben een concreet element of cijfer naar voren geschoven om aan te tonen dat de kosten die zij zouden moeten dragen om die dienst te verstrekken, al niet vervat zitten in de vergoeding die bepaald is in het kader van de backhaul-huurlijnen.

5 CONCLUSIE

- Rekening houdende met de voorgaande elementen is het BIPT van mening dat Belgacom moet worden verplicht om de gevraagde dienst te verstrekken (het installeren van een kabel tussen de apparatuur van Belgacom Mobile en een gecollocerde operator) onder de voorwaarden die zijn vastgelegd in het advies van 2 oktober 2001 met betrekking tot de backhaul-huurlijnen, in het bijzonder in punt 5 betreffende de interne huurlijnen. Het verzoek mag ofwel rechtstreeks aan Belgacom worden gericht ofwel via Belgacom Mobile. De verplichting om bij Belgacom nog via een tussenstap te moeten passeren kan niet, omdat het geen enkele toegevoegde waarde zou kunnen meebrengen, maar wel onnodige kosten.
- De interconnectie met Belgacom Mobile geschiedt via E1-verbindingen, zonder verplichting om een minimaal aantal verbindingen te bestellen. Belgacom garandeert echter het leggen van een kabel, maar niet de levering van E1's.
- De noodzakelijke connectoren kunnen bij Belgacom of bij Belgacom Mobile verkregen worden, of kunnen worden geleverd door de operator die om de interconnectie verzoekt.
- Belgacom Mobile mag worden gemachtigd om aan de operatoren die een rechtstreekse interconnectie aanvragen een vergoeding aan te rekenen voor de toegang tot een toegangspunt op haar netwerk, overeenkomstig het tarief vermeld in het voorstel van 5 februari 2002.
- Belgacom Mobile dient dan ook het document met de titel "Belgacom Mobile Intrabuilding Link Service" alsook haar prijslijst aan te passen zodat rekening wordt gehouden met dit advies.

Voor akkoord

De minister van Telecommunicatie

Rik DAEMS